

PREZES

URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

OGD.4211.1.2018.23940.IV.BP

Gdańsk, dnia 14 lutego 2019 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r., poz. 755, z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) oraz w związku z art. 5 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 2538) i art. 45 ust. 8 ustawy - Prawo energetyczne, a także art. 106 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 42)

po rozpatrzeniu wniosku

przedsiębiorstwa energetycznego

EnH2O sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku

zwanego dalej „Przedsiębiorstwem”,

zawartego w piśmie z dnia 10 września 2018 r. (bez znaku),
uzupełnionego pismem z dnia 7 listopada 2018 r. (bez znaku),
pismem z dnia 19 grudnia 2018 r. (bez znaku)
oraz pismem z dnia 29 stycznia 2019 r. (bez znaku),

zatwierdzam**taryfę dla energii elektrycznej w części dotyczącej:**

- 1) stawek opłaty przejściowej, obowiązujących od dnia 1 stycznia 2019 r. w następującej wysokości:**

Grupy taryfowe, na:	Stawka opłaty przejściowej netto
	zł/kW/m-c
nN	0,08

- 2) stawki opłaty OZE, wynoszącej 0,00 zł/MWh, która została określona w Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 100/2018 z dnia 30 listopada 2018 r. dotyczącej wysokości stawki opłaty OZE na rok kalendarzowy 2019.**

- 3) stawki opłaty kogeneracyjnej, obowiązującej od dnia 25 stycznia 2019 r. i zasad rozliczeń z nią związanych, w następującym brzmieniu:**

1. Płatnik opłaty kogeneracyjnej oblicza należną opłatę kogeneracyjną jako iloczyn stawki opłaty kogeneracyjnej oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:
 - a) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty kogeneracyjnej;
 - b) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej;
 - c) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej bezpośrednio lub poprzez

sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

2. Podstawą do obliczenia opłaty kogeneracyjnej pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który został umieszczony w wykazie Prezesa URE, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy o OZE i dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 53 ust. 2 ustawy o OZE, wyniosła:

- 1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% - jest 80%,
- 2) więcej niż 20% i nie więcej niż 40% - jest 60%,
- 3) więcej niż 40% - jest 15%

- ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek, pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym.

Zgodnie z art. 99 ust. 5 ustawy kogeneracyjnej, do dnia wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tym punkcie ze wspólnym rynkiem albo decyzji stwierdzającej, że mechanizm tu przewidziany nie stanowi pomocy publicznej, przepisów tego punktu nie stosuje się, a opłatę kogeneracyjną oblicza się bez zastosowania ww. współczynników.

3. Energię elektryczną zużywaną przez:

- a) płatników opłaty kogeneracyjnej,
- b) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikami opłaty kogeneracyjnej,
- c) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

- w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę kogeneracyjną.

4. W przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, jest przyłączone jednocześnie do sieci:

- 1) więcej niż jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej lub
- 2) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i sieci co najmniej jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej

- wnosi opłatę kogeneracyjną do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub płatników opłaty kogeneracyjnej, w okresie rozliczeniowym.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, wnosi opłatę kogeneracyjną do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty kogeneracyjnej w okresie rozliczeniowym.

6. Stawka opłaty kogeneracyjnej.

We wszystkich grupach taryfowych wprowadza się stawkę opłaty kogeneracyjnej w wysokości 1,58 zł/MWh, wskazanej w art. 106 ustawy o kogeneracji. Stawka ta obowiązuje od dnia 25 stycznia 2019 r.

UZASADNIENIE

W dniu 13 września 2018 r., na wniosek Przedsiębiorstwa, zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 i ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję ustala taryfę dla energii elektrycznej oraz proponuje okres jej obowiązywania. Przedłożona taryfa podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki („Prezes URE”), o ile jest zgodna z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44–46 ustawy – Prawo energetyczne.

Jednocześnie przedstawiona przez Przedsiębiorstwo taryfa, winna być zgodna z postanowieniami ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 2538) oraz ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 42), gdyż stosownie do art. 45 ust. 8 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r., poz. 755 ze zm.), operator systemu dystrybucyjnego uwzględnia w taryfie opłatę kogeneracyjną ustalaną na podstawie stawki opłaty kogeneracyjnej.

Pismem z dnia 29 stycznia 2019 r. Przedsiębiorstwo przedstawiło do zatwierdzenia taryfę dla energii elektryczną, zgodnie z wezwaniem Prezesa URE.

Prezes URE po analizie przedłożonych dokumentów uznał, że wątpliwości nie budzą jedynie:

- 1) nowe wysokości stawek opłaty przejściowej, wynikające z art. 11b) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1571, z późn. zm.), który wprowadzony został ww. ustawą z dnia 28 grudnia 2018 r., obowiązującą od dnia 1 stycznia 2019 r.
- 2) stawka opłaty OZE wynikająca z Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 100/2018 z dnia 30 listopada 2018 r. dotycząca wysokości stawki opłaty OZE na rok kalendarzowy 2019,
- 3) stawka opłaty kogeneracyjnej i zasady rozliczeń z nią związane, obowiązująca od 25 stycznia 2019 r.

Stąd też Prezes URE uznał za uzasadnione zatwierdzenie taryfy w części, tj. tylko w zakresie powyższych stawek.

Stosownie do postanowień art. 104 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.

Mając na uwadze, że stawki opłaty przejściowej, stawka opłaty OZE oraz stawka opłaty kogeneracyjnej ustalane są na podstawie odrębnych przepisów prawa, możliwe jest zatwierdzenie taryfy w części, tj. tylko w zakresie tych stawek.

Natomiast rozstrzygnięcie w przedmiocie zatwierdzenia taryfy w pozostałym zakresie wymaga dalszego prowadzenia postępowania administracyjnego.

Jednocześnie należy wskazać, że Przedsiębiorstwo zobowiązane jest do wprowadzenia w rozliczeniach z odbiorcami nowych stawek opłat zgodnie z niniejszą decyzją, natomiast w pozostałym zakresie, stosownie do art. 47 ust. 2c ustawy - Prawo energetyczne, Przedsiębiorstwo zobowiązane jest stosować taryfę dotychczasową do dnia wejścia w życie taryfy w pozostałej części.

Mając powyższe na uwadze Prezes URE orzekł, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa URE, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo energetyczne, w związku z art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 1360, z późn. zm.)). Odwołanie należy przesłać na adres: Północny Oddział Terenowy Urzędu Regulacji Energetyki – ul. Okopowa 7, 80-819 Gdańsk.
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub części (art. 479⁴⁹ ustawy – Kodeks postępowania cywilnego).
3. Odwołanie od decyzji Prezesa URE podlega opłacie stałej w kwocie 100 zł, zgodnie z art. 32 ust. 3 w związku z art. 3 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 300, z późn. zm.). Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych, stosownie do przepisów art. 101 i następne ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, albo o przyznanie pomocy prawnej, stosownie do przepisów art. 117 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.
4. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję (art. 127a § 1 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego). Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego).
5. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 1 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, decyzja zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki - Energia elektryczna”.

Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki

*Dyrektor
Północnego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Gdańsku
/-/
Mirosława Szatybełko - Połom*

Uiszczono opłatę skarbową w wysokości 10 zł.

Bogdan Prejzner – Radca Prezesa

Otrzymuje:

1. EnH2O sp. z o.o.
ul. Doki 1, bud. 393A
80-863 Gdańsk
2. a/a